

ÅRSRAPPORT 2012

Ulandssekretariatet
LO/FTF Council

Kort om Ulandssekretariatet

Ulandssekretariatet blev etableret i 1987 af Danmarks to største hovedorganisationer LO og FTF. Aktiviteterne koncentrerede sig i begyndelsen om solidaritetsarbejde for at fjerne apartheidregimet i Sydafrika og støtte det forbudte LO, COSATU. Gennem den internationale, faglige sammenslutning IFS og de globale fagforeninger støttede vi projekter med arbejderuddannelse.

Ulandssekretariatet er i dag den danske fagbevægelses professionelle udviklingsorganisation med 20 ansatte i Danmark og danske og udenlandske rådgivere over hele verden. Gennem årene er der sket en stadig udvikling af sekretariatet med fokus på at sikre en høj teknisk bistandsindsats, kvalitet og troværdighed i arbejdet samtidig med, at organisationen er fleksibel og klar til nye udfordringer.

Det grundlæggende udgangspunkt for sekretariatet er fagbevægelsens værdigrundlag og det faglige nationale og globale netværk. Ulandssekretariatet arbejder målrettet inden for Anstændigt Arbejde dagsordenen på fire overordnede temaområder:

- Demokrati – social dialog på arbejdsmarkedet
- Arbejdstagerrettigheder
- Fattigdomsbekæmpelse, fordelingspolitik og den uformelle økonomi
- Arbejds miljø og hiv/aids

På den måde styrker dansk fagbevægelse kapacitetsopbygning, lobby- og fortalervirksomhed hos faglige organisationer i udviklingslandene med henblik på, at de udfylder deres rolle på arbejdsmarkedet og bidrager til vækst og beskæftigelse.

Danske samarbejdspartnere

FAGLIGE ORGANISATIONER

BAT-Kartellet	Dansk Metal
Blik- og Rørarbejderforbundet	Dansk Sygeplejeråd
BUPL	Finansforbundet
CO-industri	FOA Fag og Arbejde
Dansk EL-Forbund	FTF
Danmarks Lærerforening	HK

ANDRE

LO	Dansk Industri
Socialpædagogernes Landsforbund	Håndværksrådet
Uddannelsesforbundet	Kommunernes Landsforening
3F	Danske Regioner

Forkortelser

ACIW	Association of Construction and Informal Workers	IFS-AP	International Faglig Sammenslutning – Asien Pacific
ANTUF	All Nepal Trade Union Federation	IFS-TUCA	International Faglig Sammenslutning – Trade Union Confederation of Americas
ASEAN	Association of Southeast Asian Nations	ILO	International Labour Organization
ASETUC	ASEAN Services Employees Trade Union Council	ISACC	Instituto Sindical para Centro America y Caribe
AUKMW	Amalgated Union of Kenya Metal Workers	JTUCC	Joint Trade Union Coordination Centre
BILS	Bangladesh Institute of Labour Studies	NOTU	National Organisation of Trade Unions
CDT	Confédération Démocratique du Travail	NTUC-I	Nepal Trade Union Congress
CGEM	Confédération Générale des Entreprises du Maroc	OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development
CISU	Civilsamfund i Udvikling	PELSPI	Philippine Employer-Labor Social Partners, Inc.
COTU	Central Organisation of Trade Unions (Kenya)	PSI	Public Service International
CUT-A	Central Unitaria de Trabajadores – Autentica	PSLINK	Public Service Labour Independent Confederation
EAC	East African Community	PWF	Pakistan Workers Federation
EATUC	East African Trade Union Confederation	SAARC	South Asian Association for Regional Cooperation
EFITU	Egyptian Federation of Independent Trade Unions	SEWA	Self Employed Women's Association
EI	Education International	TUCOSWA	Trade Union Congress of Swaziland
EU	European Union	UGTM	Union Générale des Travailleurs du Maroc
FDT	Fédération Démocratique du Travail	UGTT	Union Générale Tunisienne du Travail
FNCCI	Federation of Nepalese Chambers of Commerce and Industry	UMT	Union Marocaine du Travail
GEFONT	General Federation of Nepalese Trade Unions	UNTM	Union Nationale des Travailleurs Marocains
IFS	International Faglig Sammenslutning	WOZA	Women of Zimbabwe Arise
IFS-Afrika	International Faglig Sammenslutning - Afrika		

Årsrapport 2012

Udgivet af

Ulandssekretariatet – LO/FTF Council
Islands Brygge 32D, 2300 København S
Telefon: 33737440
Email: mail@loftf.dk
www.ulussekretariatet.dk

Redaktion

Mads Bugge Madsen, Gladis Johansson
og Katrine Dichmann Christophersen

Layout og produktion: Ægir

Oplag: 600 eks.

Forsidefoto

Manuel indfarver garn i Guatemala
Foto: Carsten Flint Hunneche

Nye tider

For tiden taler vi meget om os selv i udviklingsbistanden – Ulandssekretariatet er, ligesom en række andre tidligere programorganisationer, blevet rammeorganisation. Der skal nu udvikles en såkaldt Resource Allokering Model, som skal afgøre, hvem der er de dygtige børn i klassen, og hvem der skal sidde efter. CISU (det tidligere Projektrådgivningen) har overtaget ansvaret for alle andre Danida-projekter fra et mandskabsklemt Danida.

Alle disse processer kommer nemt til at flytte fokus fra det, det handler om, nemlig at lave noget god bistand og få rykket bare lidt rundt på fordelingen i verden.

Selv om vi skal være de sidste til at påstå, at alt er godt, så er der dog lyspunkter:

I Ghana er det lykkedes den faglige landsorganisation at presse regeringen til at give folk i den uformelle økonomi adgang til sociale sikringssystemer. Det er der – indtil videre – 50.000 mennesker, der har benyttet sig af. Det drejer sig om adgang til basale sundhedsydelse og mulighed for at være med i kollektive pensionssystemer.

I Cambodja i Asien er det, efter en lang indsats med at få både fagbevægelsen og arbejdsgiverne til at udvikle og acceptere et fælles koncept for en minimumsoverenskomst, lykkedes at indgå en trepartsaf-

tale om minimumslønninger i tekstilindustrien. Det betyder et lønhop på 15 procent for ikke færre end 300.000 mennesker, fortrinsvis kvinder.

I Tunesien er der indgået en landsdækkende social aftale mellem staten, arbejdsgiverorganisationen og fagbevægelsen, som kommer hele arbejdsstyrken på fire millioner mennesker til gode. Fagbevægelsen har været hovedkraften bag aftalen, som af mange anses for at være en vigtig milepæl i opbygningen af det nye demokratiske Tunesien.

I Benin i Afrika har fagbevægelsen været primus motor i en indsats for at få ændret lovgivningen på sundhedsområdet. I slutningen af 2012 lykkedes det at få lovgivningen vedtaget, og nu bliver sundhedsordningen faset ind og kommer til at gælde for ikke færre end ni millioner mennesker!

I denne årsrapport kan du læse om de resultater, som fagbevægelsen skaber, og de udfordringer, vi møder rundt omkring i verden. Vi håber, du også synes, at fagbevægelsens og Ulandsekretariatets arbejde med at skabe bedre vilkår i den virkelige verden fortsat er vigtigt.

God læselyst.

Mads Bugge Madsen
Sekretariatsleder

Marie-Louise Knuppert
LO-sekretær
Formand for Ulandssekretariatet

Bente Sorgenfrey
Formand for FTF
Næstformand for Ulandssekretariatet

FOTO: MARK LEWIS

Afrika

HØJ VÆKST GEMMER PÅ STIGENDE ULIGHED

”Afrikas store økonomiske optur” – ”Store firmaer skåler for vækst i Afrika” – ”Afrika kan hjælpe Danmark ud af krisen”. Dagbladet Politikens tema 27. marts 2013 om Afrikas økonomi er blot et af de seneste eksempler på, at dansk erhvervsliv – men måske primært danske medier – er blevet grebet af en euforisk optimisme på både afrikanernes og vores egne vegne.

Vækstrater på fem til otte procent i økonomiske krisetider er bestemt både positivt og imponerende. Men den danske mediehye risikerer trods alle de bedste hensigter at trække udviklingen fuldstændig ud af proportioner.

Mozambiques vækst på syv-otte procent om året ligger for eksempel helt i front. Men det er vel at mærke syv-otte procent af en bruttonationalindkomst – BNI – på under 3.000 kroner per indbygger. Til sammenligning havde Danmark i 2011 en vækst på kun lige over én procent – af en BNI på omkring 330.000 kroner per indbygger. Omregnet betyder det, at alene væksten – selv om den er på sølle en procent – per indbygger i Danmark overstiger hele BNI per indbygger i Mozambique.

Samtidig er det vigtigt at bemærke, at væksten først og fremmest skyldes nye fund af og stigende efterspørgsel på kul, olie og mineraler. Et kapløb om adgangen til ressourcer, hvor specielt Kina nu markerer sig som Afrikas vigtigste handelspartner. Og et kapløb, hvor de faglige menneskerettigheder let ofres i den hidtige konkurrence.

Det er også en udvikling, hvor væksten er koncentreret i få og meget kapital-intensive sektorer, som samtidig kræver så specialiseret arbejdskraft, at de fleste afrikanske lande ikke kan følge med. Konsekvensen er, at den sociale ulighed stiger – og at manglen på anstændig beskæftigelse for især de unge fortsat er den helt store udfordring på kontinentet.

Flertallet af arbejdsstyrken er beskæftiget i den såkaldt uformelle økonomi, og her melder fagbevægelsen sig nu i stigende grad som talerør for ikke alene lønmodtagere i de formelle sektorer, men for en langt bredere del af den arbejdende befolkning i den uformelle økonomi.

SAMARBEJDET MED PARTNERNE

Østafrika har i 2012 været domineret af omfattende strejker i den offentlige sektor. Læger, sygeplejersker og ikke mindst lærerne kæmper for at forbedre deres ofte elendige løn- og arbejdsvilkår og har opnået et løft af lønnen, nyansættelser og løfter om fremtidig dialog. I Kenya og Tanzania er der også sket forbedringer af de sociale sikringssystemer, som blandt andet er blevet åbnet for arbejdere fra den uformelle økonomi.

Inden for det østafrikanske fællesmarked EAC stiger frustrationer over, at hele den regionale integrationsproces går meget langsomt. De politiske ambitioner er fortsat meget høje. Men på det praktiske niveau er for eksempel harmoniseringen af arbejdsmarkeds-lovgivningen – og dermed grundlaget for den fri bevægelighed af arbejdskraften – næsten gået i stå. Den regionale, faglige sammenslutning EATUC søger i stigende grad samarbejde med arbejdsgivernes organisationer med det formål at styrke den regionale integration.

UFAGLÆRTE ROSE BLEV ROLLEMODEL

Rose Omamo er ufaglært metalarbejder fra Mombasa i Kenya. Og så er hun ulønnet afdelingsformand i Amalgamated Union of Kenya Metal Workers.

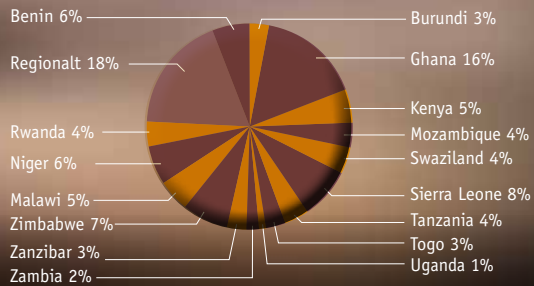
Da Roses mand døde for ikke så mange år siden, blev hun, som traditionen er i Kenya, presset af sin svigerfamilie til at gifte sig med sin afdøde mands bror. Men som en stærk og moderne kvinde valgte Rose at fastholde sin selvstændighed. Hun overlevede ved at have to job: Om dagen som ufaglært fabriksarbejder og om aftenen som nyhedsoplæser på en lokal radiostation.

Rose insisterede samtidig på, at hendes børn skulle have ordentlige uddannelser, så de ikke blev ufaglærte ligesom hende selv. Og da børnene var godt i vej, fortsatte Rose med også at hjælpe sin søster til at få en voksenuddannelse.

I dag arbejder Rose som metalarbejder på en fabrik, der samler lastbiler. Derudover er hun – med udgangspunkt i det lokale netværk af faglige kvinder – både blevet valgt til afdelingsformand i den næststørste afdeling af metalarbejderforbundet AUKMW og til fremtrædende faglig sekretær for ligestilling i landsorganisationen COTU. Jobbet som nyhedsoplæser er derfor droppet og erstattet af rejser rundt i Kenya og resten af Afrika, hvor hun – med sig selv som rollemodel – bidrager til at skabe opmærksomhed om nødvendigheden af større ligestilling på arbejdspladsen.

Rose og metalarbejderforbundet har gennem de seneste to år samarbejdet med Dansk Metal og Ulandssekretariatet om at sætte fokus på arbejdsmiljøet og organisere sikkerhedsarbejdet på en lang række virksomheder i metalindustrien i Kenya.

Indsats 2012 Afrika – fordelt på lande

Den mest opløftende udvikling er sket i Uganda og på Zanzibar. I Uganda er der efter mange år åbnet for den nødvendige dialog mellem de to landsorganisationer NOTU og COFTU og dermed for en samlet, faglig front over for regeringen på en lang række områder. På Zanzibar er det lykkedes den faglige landsorganisation at vende en tidligere ikke-ankendelse til nu en bred accept fra regeringen med invitationer til at deltage i social dialog på en lang række områder.

I Kenya var det meste af 2012 præget af optakten til det netop afholdte valg til præsidentposten og parlamentet – ligesom store dele af den politiske debat i Tanzania er præget af diskussioner om den igangværende revision af grundloven og det kommende præsident- og parlamentsvalg. I begge lande (såvel som i Uganda) er der – som en del af valgdebatten – stigende fokus på den omfattende korruption.

I det **sydlige Afrika** har den stigende ulighed, der gemmer sig bag massive vækstrater, ført til konflikter i flere lande. Mange fulgte med i urolighederne i platinminerne i Sydafrika. Men også i Mozambique vokser frustrationen over prisstigninger, som ikke matches af tilsvarende højere løn. Ikke mindst ungdomsarbejdsløsheden er af alle parter erkendt som et helt dominerende problem.

I Swaziland lykkedes det fagbevægelsen at slutte de to hidtidige landsorganisationer og den uafhængige lærerorganisation sammen til én samlende, faglig landsorganisation TUCOSWA. Umiddelbart efter sammenslutningen besluttede regeringen dog at forbyde (teknisk 'de-registrere') organisationen med det resultat, at befolkningen i Swaziland formelt fik lukket et af de sidste talerør og muligheder for at påvirke dette enevældige

kongedømme i en demokratisk retning. Det er utilgiveligt, at det internationale samfund endnu ikke har taget sig sammen til at kræve forandring.

I Zimbabwe lykkedes det i slutningen af året at få et forslag til ny grundlov på bordet – et forslag, som også fagbevægelsen sluttede op omkring. Grundloven blev endeligt vedtaget 16. marts 2013 og vil danne udgangspunkt for det længe ventede, og forhåbentlig fredelige, valg senere på året.

I **Vestafrika** har Ulandssekretariatet fortsat det stabile samarbejde med IFS-Afrika og landsorganisationerne i Benin, Ghana, Niger, Sierra Leone og Togo omkring hele støtten til organisering af de meget store grupper af arbejdere i den uformelle økonomi. Indsatsen lykkes i dag i stort omfang, ligesom der er skabt adgang til sociale sikkerhedsordninger for større grupper i den uformelle økonomi. Samarbejdet blev i 2012, i en alliance med Uddannelsesforbundet og Håndværksrådet, udvidet med yderligere et program til støtte til iværksættere med udgangspunkt i de faglige organisationer.

På førskoleområdet er samarbejdet mellem BUPL og partnerorganisationerne fortsat inde i en god udvikling med stadigt stigende politisk fokus på hele området. Den lokale koordinering af denne del af programmet er i årets løb overgået til Education Internationals kontor i Ghana.

Strejkende tekstilarbejdere
i Cambodja.

FOTO: FINN BRASEN

Asien

HØJ VÆKST HAVES... FLERE JOB EFTERLYSES

Asiens to store økonomiske dynamoer Kina og Indien har i flere år trukket de asiatiske økonomiers gennemsnitstal op. I 2012 så man imidlertid en afmatning i væksten i de to store lande. En afmatning, der dog samtidig gav luft til hidtil uset store væksttal hos naboerne. Bangladesh oplevede højere vækstrate end Indien, og Filippinerne overhalede Kina i sidste halvdel af 2012.

Desværre kommer de nye væksttal ikke de fattige til gode. Blandt andet i Filippinerne taler man om "jobløs vækst". Trods vækstrate på over otte procent har man ikke set et fald i antallet af arbejdsløse og underbeskæftigede. Også fattigdomstallene er bekymrende konstante.

Det vidner om, at økonomisk vækst kun vil afhjælpe fattigdomsproblemerne, hvis væksten er fulgt op af en fordelingspolitik og etableringen af et bæredygtigt arbejdsmarked, der baserer sig på social dialog, trepartssamarbejde og anstændige arbejdsforhold. Her har den asiatiske fagbevægelse i de økonomisk gunstige tider enorme udfordringer – og samtidig muligheder for at påvirke udviklingen i en verdensdel i vækst. En verdensdel, hvor vi fortsat finder flertallet af verdens fattige.

SAMARBEJDET MED PARTNERNE

Ulandsekretariatets program "Støtte til anstændigt arbejde i Asien" er nu i sin anden fase og støtter fortsat den asiatiske fagbevægelses arbejde for at sikre, at dagsordenen om anstændigt arbejde bliver gennemført på både nationalt og regionalt niveau.

Denne fase af programmet støtter de regionale og subregionale faglige organisationers bestræbelser på at påvirke udviklingen i SAARC-samarbejdet og ASEAN-samarbejdet – mellemstatslige samarbejdsorganisationer for henholdsvis Sydøstasien og Sydøstasien – og sikre, at den sociale dimension kommer i spil med respekt for anstændigt arbejde dagsordenen.

Den regionale organisation IFS-AP koordinerer disse aktiviteter og har i 2012 udgivet en bog om fagbevægelsens behov for at promovere anstændigt arbejde i en region, hvor uligheden vokser. De globale fagforeninger i Asean-landene, ASETUC, har gennemført sektorstudier, der skal være inspiration til forslag til ASEAN-landene om arbejdsmiljøstandarder blandt andet inden for detailhandel og byggeindustrien.

I Bangladesh har BILS støttet fagforeninger i metal- og byggesektorerne i at gennemføre kampagner for bedre arbejds- og levevilkår og uddannet dem inden for blandt andet arbejdsmiljø.

I Cambodja har de faglige organisationer udviklet en fælles minimums-standardoverenskomst, der nu bliver brugt i store dele af tekstilindustrien. For nyligt deltog partnerne i trepartsforhandling om den nye minimumsløn inden for tekstilområdet

FRA FISKEHANDLER TIL FAGLIG LEDER

Pate Esparcia tjente sine penge som fiskesælger ved kysten på den sydligste del af den filippinske ø Mindanao. Hans drøm om en studentereksamen var der aldrig blevet råd til, og han var overbevist om, at hans tilværelse var kysten ved General Santos City og salget af fisk.

En dag fik Pate Esparcia en invitation af en nabo, der er instruktør i det filippinske forbund for arbejdere i byggeriet og den uformelle økonomi ACIW. Han mente, at Pate Esparcia skulle tage ACIW's uddannelse af blikkenslagere.

Egentlig sagde Pate Esparcia kun ja af høflighed. Han vidste ikke, at det ville åbne nye døre, give ham andre færdigheder og et fast lønnet arbejde. Men med sin flid og interesse for at lære nyt tog han hurtigt færdighederne som blikkenslager til sig. Faget blev hans nye levevej, og i dag er han glad for, at han fik chancen:

"Vi kan jo ikke være sælgere for evigt. Vi er nødt til at få ny viden og nye færdigheder, så vi kan finde muligheder og job, der kan forbedre vores liv."

Pate Esparcia stoppede ikke her. Han tog kurser i ledelse og deltog i faglige seminarer, hvor hans lederevner hurtigt blev spottet. Siden blev han afdelingsleder og næstformand i ACIW.

Han gik også ind i arbejdet for at oprette andre ACIW-afdelinger i General Santos City, opsøgte sine venner i kystområdet og hjalp dem med at organisere sig.

"Det er et privilegium for mig at lære mine venner og andre, hvad jeg selv har lært under uddannelsen. Jeg kunne se, at mange mennesker kunne få glæde af ACIW's programmer. Det gælder om at få uddannelsesprogrammet bragt ud til de samfund, hvor folk ellers ikke har råd til uddannelse," siger Pate Esparcia.

og opnåede 15 procents stigning. Det lønhop vil gavne de flere end 300.000 primært kvindelige arbejdere i Cambodjas tekstilindustri.

Nepal er fortsat præget af politisk ustabilitet, og udviklingen er nærmest gået i stå. En samlet fagbevægelse presser nu på for, at man finder en politisk løsning på den langvarige regeringskrise. På trods af dette politiske vakuum er det lykkedes Ulandssekretariatets partnere i Nepal, NTUCI og GEFONT, sammen med den maoistiske fagforening ANTUF at indgå en samarbejdsaftale med arbejdsgiverforeningen FNCCI. Resultatet er, at man har etableret sikkerhedsudvalg på en række virksomheder, og det har øget antallet af komiteer og styrket arbejdsmiljøindsatsen.

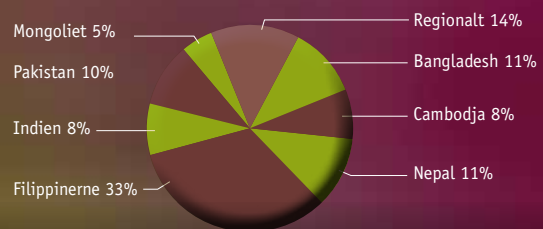
Ud over samarbejdet med ovennævnte partnere har Ulandssekretariatet støttet opbygningen af den nepalesiske faglige paraplyorganisation Joint Trade Union Coordination Council, JTUCC. Organisationen er nu anerkendt af regering og arbejdsgivere som det fælles talerør for fagbevægelsen, og dens status forventes at blive indarbejdet i den kommende arbejdsmarkedslovgivning.

I Filippinerne har PSLINK deltaget i en omfattende kampagne for at få indført to vigtige lovforslag om beskyttelse af vidner i korrupsionssager samt om offentlighed i forvaltningen. Beskyttelsesloven er nu vedtaget, mens kongressen endnu ikke endeligt har behandlet offentlighedsloven.

Guldminearbejder i Filippinerne.

Indsatser 2012 Asien – fordelt på lande

Bygningsarbejderne i ACIW har udviklet en internetbaseret jobportal for deres medlemmer, og såvel det filippinske arbejdsministerium som byggefagenes arbejdsgiverforening anbefaler den kraftigt.

I et nyt samarbejde med en forening for minearbejdere i små guldminer er man igang med at opbygge et netværk af trænerne. De skal uddanne minearbejdere i at anvende en ufarlig teknologi til erstatning for det farlige kviksølv, de bruger i dag.

Samarbejdsorganisationen PELSPI består af arbejdsgiverforeninger og fagforeninger, der har sat sig sammen for at via social dialog sikre den filippinske industris konkurrenceevne og produktivitet samt sikre anstændigt arbejde. Projektet er nystartet, men partnerne er allerede i gang med at udforme et bud på en national industripolitik.

SEWA i Indien har sikret højere minimumslønninger til 50.000 kvindelige tobaksarbejdere samtidig med, at organisationens medlemstal nu er vokset til 1,7 millioner.

I Pakistan har fagbevægelsen PWF med støtte fra programmet igangsat arbejdet med at indgå alliancer med civilsamfundet i de områder, der grænser op til Afghanistan, og som er præget af fundamentalisme og Talebans tilstedeværelse. Alliancerne skal sikre en demokratisk og fredelig udvikling. Som en del af dette arbejde har PWF oversat bogen "Arbejdets betydning inden for islam" til det lokale sprog poshto. Bogen argumenterer ud fra Koranens lære for arbejdernes faglige rettigheder.

FOTO: CARSTEN FLINT HUNNECHE

Latinamerika

BEHOV FOR 40 MILLIONER NYE JOB

I Latinamerika har 2012 været et år med en moderat økonomisk vækst på tre-fire procent i partnerlandene Guatemala, Honduras og Nicaragua. Bolivia skiller sig positivt ud med en vækstrate på fem procent, mens Paraguay er det eneste land i regionen, som oplevede et fald i væksten på 1,8 procent af bruttonationalproduktet BNP.

Generelt er de økonomiske udsigter for 2013 relativt optimistiske. Handlen øges interregionalt, og for Mellemerika har det betydning, at eksporten til USA så småt stiger igen, og at migranterne i nord sender flere penge tilbage til deres hjemlande.

De seneste års udvikling har betydet færre fattige, men ikke mindre økonomisk ulighed. I gennemsnit lever 30 procent med materiel fattigdom i dagens Latinamerika. I Ulandssekretariatets partnerlande er tallet det dobbelte. Et eksempel er Honduras, hvor væksten i 2012 har været over tre procent og den gennemsnitlige bruttonationalindkomst BNI omkring 2.000 US dollar per indbygger. Her lever 65 procent af befolkningen fortsat under fattigdomsgrænsen og 45 procent endda i ekstrem fattigdom.

FN's arbejdsorganisation ILO vurderer, at der frem til 2020 skal skabes 40 millioner nye job i Latinamerika for at holde trit med en voksende økonomisk aktiv andel af befolkningen. Kvaliteten af jobbene og sikkerheden på arbejdsmarkedet skal også bedres. Halvdelen af arbejdsstyrken arbejder i den uformelle økonomi, og kun en ud af fem er dækket af sociale sikkerheds-

net. Hårdest ramt af arbejdsløshed er de unge og kvinderne.

Minimumslønnen i den formelle sektor dækker ikke de basale udgifter, og reallønssstigninger har for flertallet været yderst beskedne. I Paraguay faldt reallønnen ligefrem.

2012 var et år, hvor forringelse af arbejdsvilkårene har krævet stadig mere opmærksomhed fra fagforeningerne. Kampen for forbedringer er i stigende grad blevet en kamp mod flere forringelser.

Mens det politiske klima i de fleste partnerlande gjorde det muligt at øge den sociale dialog på nationalt niveau, blev situationen i 2012 forværret i Paraguay. Her blev fagbevægelsen rystet af et landspolitisk magtskifte, der betegnes som et parlamentarisk statskup og har mødt skarp international kritik. De politiske forandringer gav mærkbare tilbageslag for civilsamfundet. De faglige organisationers sociale dialog med regeringen er gået i stå, og de har mistet deres stemme i medierne.

SAMARBEJDET MED VORES PARTNERE

På programniveau har FN's 2015-mål og ILO's prioriteter om 'Anstændigt Arbejde og God Regeringsførelse' fortsat været en fælles referenceramme i 2012. Temaerne er integrerede i de aktiviteter, som partnerne gennemfører nationalt og regionalt.

FOKUS PÅ HUSHJÆLPERNES RETTIGHEDER

I Paraguay er hver fjerde indbygger så fattig, at han eller hun sulter. Nogle af disse mennesker har fundet en vej ud af sulden i de bedrestillede hjem: Det er hushjælperne, som passer børn, passer de gamle, gør rent, laver mad og varter op.

Omkring 200.000 paraguayere arbejder som hushjælper i det lille sydamerikanske land med 6,7 millioner indbyggere. Langt de fleste er yngre kvinder uden uddannelse, der lever relativt isolerede på deres arbejdsplads. Deres arbejdsdag er officielt 12 timer, og skal de have fri om søndagen, skal det aftales med arbejdsgiveren.

Mange af hushjælperne hører til den store del af befolkningen, der lever under fattigdomsgrænsen. Ifølge loven har de kun ret til 40 procent af minimumslønnen, som end ikke kan dække de basale

udgifter. Sociale sikringsordninger – i forbindelse med pension, ferie, sygdom – har ansatte som hushjælp ikke haft ret til.

Ulandssekretariatets samarbejdspartner i Paraguay, landsorganisationen CUT-A (Central de Trabajadores – Auténtica), har i 2012 formået at sætte hushjælpernes arbejds- og livsvilkår på dagsordenen. Det er en del af CUT-A's arbejde for at sikre alle arbejdstagere anstændige vilkår og adgang til sociale sikringsordninger. CUT-A har undervist kvinder om anstændigt arbejde og ført oplysningskampagne om arbejdstagernes basale rettigheder.

CUT-A har også stillet forslag til politikerne og presset på for, at landet skal ratificere ILO's nyere konvention om hushjælpernes rettigheder (konvention nr. 189). I november blev konventionen godkendt af parlamentet.

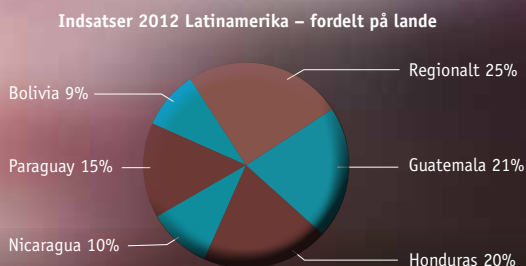

FOTO: CUT-A

Samarbejdet med den regionale paraplyorganisation **IFS-TUCA** har haft fokus på at øge fagbevægelsens fælles indsats, og TUCA har støttet udviklingen af nationale planer for at få aftaler om anstændigt arbejde.

Det faglige institut **ISACC i Mellemamerika** har i 2012 etableret et system til at dokumentere overtrædelser af arbejdstagerrettighederne, som nu skal stå sin prøve. Sammen med Ulandssekretariatets partner i Guatemala har ISACC også fået sat indfødte folks rettigheder på fagbevægelsens dagsorden regionalt.

Samarbejdet med det globale forbund **PSI i Mellemamerika** forløb planmæssigt i 2012. Sundhedsnetværkene har gennemført kampanjer for anstændige, offentlige sundhedsbudgetter, og styrket ungdomsarbejdet internt. Sundhedsnetværket har øget sin repræsentation i regionale fora, eksempelvis FN's panamerikanske sundhedsorganisation.

I **Guatemala** er partneren et fælles, fagligt uddannelsescenter, som understøtter ejerkredsens kamp mod overtrædelser af basale rettigheder, vold og straffrihed. Centeret er økonomisk skrøbeligt, men oplever stor efterspørgsel på viden om rettigheder blandt tillidsfolk i provinsen. Det gælder ikke mindst kvinder, unge og indfødte folk.

I **Honduras** er den sociale dialog i 2012 øget mellem parterne på arbejdsmarkedet samtidig med, at der fortsat sker utallige overtrædelser af basale rettigheder på virksomhederne. I projektregi var året præget af forandringerne i partnerens ledelse

året før, og en ny projektafdeling blev etableret. Det interne demokrati blev styrket via otte regionskontorer, som blandt andet når ud til svage grupper på arbejdsmarkedet.

Projektsamarbejdet i **Nicaragua** forløb som planlagt. Fagforeninger i den private sektor har været i stand til at forhandle kollektive overenskomster, og fagforeninger i den uformelle økonomi har indgået aftaler med myndighederne. I 2012 blev 3.400 arbejdere dækket af overenskomster, 5.000 fra den uformelle økonomi fik mulighed for teknisk uddannelse, og flere end 1.000 tillidsfolk har diskuteret forslag til social sikring.

I **Paraguay** er uddannelsesaktiviteterne for tillidsfolk og oplysningsarbejdet om basale rettigheder fortsat i 2012, og to af partnerens politikforslag – om social sikring og dannelsen af et arbejdsministerium – blev debatteret i kongressen. Dialogen med arbejdsgivere og myndigheder gik dog i stå efter det politiske magtskifte, og partneren har siden søgt at rejse sager om 3.000 fyrede offentligt ansatte.

I **Bolivia** er der samarbejde med tre organisationer i den offentlige sociale sektor. Sundhedsforbundet har i 2012 haft en månedlang konflikt med myndighederne, hvilket forsinkede projektplanerne. Der blev ført kampanje for, at sundhedsarbejdere omfattes af arbejdsmarkedets lov, og for en bedre sundhedssektor. Lærerforbundene fik øget dialog med uddannelsesministeriet og diskuteret uddannelsesreformen i landet. Danmarks Lærerforening har bidraget til at sætte fokus på fordelene ved social dialog og banet vejen for, at Education International, EI, har fået øget kontakt med de bolivianske lærerforbund.

Børnearbejdere i et gadekøkken i Cairo

FOTOS: AHMED HAYMAN HAFEZ

DET ARABISKE FORÅR I SLÆBEGEAR

Da det arabiske forår brød ud for to år siden i Nordafrika, var håbet lysegrønt. Nu begyndte en ny æra med opbygningen af nye samfund, udviklingen af gode, sunde demokratier og skabelsen af sociale og økonomiske forbedringer for befolkningen. I dag står det klart, at forandringen har været præcis så svær, som mange frygtede.

I hele regionen er der i dag stigende spændinger med en mere og mere udtalt polarisering mellem de religiøse magthavere og de sekulære kræfter, hvor fagbevægelsen ofte står i spidsen. Kampen foregår både på gaderne og i parlamentet og omhandler blandt andet sikringen af helt grundlæggende rettigheder som retten til at danne foreninger, ytringsfrihed og ikke mindst kvinders rettigheder i samfundet.

Læg dertil, at tilværelsen ikke er blevet bedre for befolkningen. Der er ingen økonomisk vækst, ingen nye arbejdspladser og ingen forbedrede sociale forhold. Tværtimod.

Økonomien er gået i stå, fabrikker og butikker lukker, turisterne bliver væk, og arbejdsløsheden stiger. Der er ikke sært, at man kan mærke en stadigt stigende fortvivlelse i befolkningen.

Men opgaven er også vanskelig. De svage demokratier står over for en kæmpe opgave med at reformere og opbygge arkitekturen af de fremtidige samfund. Frie valg skal afholdes, og grundloven og en lang række andre love skal på plads. Det er en kamp, der langsomt

MENA

Mellemøsten og Nordafrika

bringer demokratiske fremskridt, men desværre også usikkerhed og endda væsentlige forringelser for det enkelte menneske.

UDVIKLING I SAMARBEJDET MED VORES PARTNERE

Det overordnede fokus på Ulandssekretariatets aktiviteter i regionen er fortsat at støtte de demokratiske reformprocesser og styrke fagbevægelsen til at indgå i social dialog med arbejdsgiverne og staten. Udviklingen i løbet af 2012 har desuden gjort det lysende klart, at det er vigtigt at støtte fagbevægelsen og andre organisationer i civilsamfundet i deres kamp for rettigheder som foreningsfrihed, for at landene kan komme videre i deres udvikling.

I januar 2012 startede Ulandssekretariatet et nyt toårigt program i **Egypten**. Programmet har i løbet af året givet støtte til en fri og uafhængig fagbevægelses opbygning og kamp for at sikre

foreningsfriheden og dermed dens egen eksistensberettigelse. Konkret er der indledt et lovende samarbejde med EFITU, som i begyndelsen af året afholdt sin stiftende kongres og dermed blev en demokratisk organisation. Den generelle viden om arbejdsmarkedet og fagbevægelsens rolle er naturligt lavt efter årtier med diktatorisk styre, hvilket gør, at behovene for forøget viden og kapacitet er enorme.

I **Tunesien** er et meget lovende samarbejde med UGTT startet. UGTT har med stor succes gennemgået demokratiske og organisatoriske ændringer, så organisationen i dag er en fri og uafhængig organisation, der er klar til at indgå i landets reformprocesser. Ulandssekretariatet har specifikt styrket UGTT til at indgå i social dialog med arbejdsgiverne og staten. Denne støtte har udmøntet sig i, at UGTT generelt har været en af de stærkeste aktører i skabelsen af det nye demokratiske Tunesien – og helt konkret været primus motor i den store nationale, sociale aftale, der blev indgået med arbejdsgiverne og staten.

I Marokko fortsætter det mangeårige samarbejde med fagbevægelsen i en nyere og bredere form.

For det første er samarbejdet med de 'gamle' marokkanske partnere CDT, FDT og UGTM udvidet med nye partnerskaber med UMT og UNTM, så alle de anerkendte fem landsorganisationer er med. Ulandssekretariatets støtte fokuserer på at forøge og konsolidere de marokkanske, faglige organisationers styrke til at deltage i en konstruktiv, social dialog med arbejdsgivere og stat – og dermed understøtte de reformer af arbejdsmarkedet, som er i gang.

KVINDERNE ER REVOLUTIONENS STORE TABERE

Kampen for demokrati og frihed til at organisere sig er ikke mindst kvindernes kamp, mener Fatma Ramadan fra Egyptens uafhængige fagbevægelse EFITU. Selv om kvinderne spillede en nøglerolle i revolutionen for godt to år siden, har de ikke fået bedre vilkår. Tværtimod oplever kvinderne tilbageskridt, mener Fatma Ramadan:

”Kvinder var i front i alle protester og demonstrationer. De risikerede deres liv i kampen for bedre livsvilkår, retten til at organisere sig og retten til at være repræsenteret demokratisk. Og nu betaler kvinderne en dobbelt pris for regeringens fejlslagne politik. De er i stor stil udelukket fra både politik og arbejdsmarked.”

Egypten er et af de lande i verden, hvor kvinderne har den laveste deltagelse på arbejdsmarkedet, nemlig 23 procent. Samtidig er det et af de lande, hvor løngabet mellem mænd og kvinder er størst. Og ud af 132 lande ligger Egypten nummer 124, når det gælder kvindernes økonomiske muligheder.

”Der hersker fordomme om, at ansættelsen af kvinder er en modsætning til økonomisk effektivitet, og at kvinder betyder flere forpligtelser for virksomhederne,” siger Fatma Ramadan.

I øjeblikket oplever Egyptens kvinder tilmed en massiv bølge af seksuel forfølgelse, som omfatter alt fra tilråb over befalinger til voldtægter.

Revolutionen har altså ikke givet Egyptens kvinder frihed og ligestilling. Tværtimod. De stærke religiøse strømninger i landet har betydet, at situationen er blevet værre. For Ulandssekretariatets partnere i Mellemøsten og Nordafrika er kampen for kvindernes rettigheder – frihed og ligestilling – en central del af deres overordnede kamp for rettigheder og for et bedre liv.

For det andet er der i løbet af 2012 underskrevet en aftale mellem de fem landsorganisationer og Ulandssekretariatet på den ene side og DI Dansk Industri og den tunesiske arbejdsgiverorganisation CGEM på den anden side. Aftalen indeholder blandt andet udvikling af fælles politikpapirer inden for erhvervsudannelser og støtte til opbygningen af mekanismer til løsning af konflikter på arbejdsmarkedet.

Aktiviteterne i **Bahrain** og **Kuwait** i Golfen fokuserer på at forbedre forholdene for asiatiske migrantarbejdere, der generelt bliver behandlet så uanstændigt, at det grænser til moderne slavehandel.

Revolterne i Nordafrika medførte desværre en demokratisk tilbagegang i Golfen, især i Bahrain, som indtil 2011 var det mest liberale land i regionen med en stærk fagbevægelse. I dag lever de fleste folk i Bahrain under et autoritært styre, som i stor stil undertrykker befolkningen.

På trods af, at situationen har gjort det svært at gennemføre de planlagte aftaler, har Ulandssekretariatets støtte været medvirkende til, at der er indgået en aftale mellem fagbevægelserne i Kuwait og Bahrain og sydasiatiske lande om forbedring af migrantarbejders forhold.

Kommunikationsarbejdet – kort fortalt

Omkring en million danskere er i løbet af 2012 og begyndelsen af 2013 blevet eksponeret for Ulandssekretariatets arbejde og aktiviteter.

HJEMMESIDE OG FACEBOOK

Ulandssekretariatet.dk har igennem 2012 fået et grafisk løft, der har gjort hjemmesiden mere imødekommende og brugervenlig. Et eksempel er vores nye solidaritetsside, hvor besøgende nu nemt kan se, hvilke projekter der er i udbud, og hvordan fagforbundene støtter igangværende solidaritetsprojekter.

Samtidig er Ulandssekretariatets Facebook-side blevet brugt aktivt som medie til at eksponere vores arbejde via ugentlige artikler og kommende events. Det har eksempelvis resulteret i, at selv om vi endnu har en lille medlemsgruppe på 155 personer, så blev filmpremieren på 'Den gode vækst' – blandt andet med hjælp fra FTF's Facebook – eksponeret for omkring 4.000 Facebook-brugere.

FILMEN 'DEN GODE VÆKST'

I 2011/12 satte Ulandssekretariatet et storstilet projekt i gang med at producere en ny dokumentarfilm. Målet var en film, som på en enkel og letforståelig måde kunne formidle så kompliceret et emne som vækst og fordelingspolitik. Projektet kulminerede med premieren i Grand biografen i København 21. februar 2013, hvor godt 300 gæster kiggede med, da Tobias rejste rundt til landene Brasilien, Filippinerne og Ghana for at udforske vidt forskellige måder at forvalte vækst. Og der var udbredt tilfredshed med resultatet hos publikum.

Siden har filmen været lanceret på vores egen hjemmeside, hvor indtil videre 60 personer har bestilt filmen – heraf har 10 til undervisningsbrug. Yderligere har 180 tillidsfolk og fagligt aktive rekvireret filmen, efter den blev vist på blandt andet 3F's solidaritetskonference og Metalskolen i Jørlunde. Dermed har filmen indtil viden haft en samlet eksponering på cirka 6.000 mennesker.

Det tal forventes at stige markant i 2013, hvor filmen også udkommer på engelsk og spansk, hvilket gør det muligt at bruge den i endnu flere undervisningsfag og af vores samarbejdspartnere i regionerne. Samtidig skal filmen vises på den årlige ILO-konference i Geneve, hvor omkring 100 delegerede skønnes at se med. Og ikke mindst vil filmen blive vist på DR.

PUBLIKATIONER OG EVENTS

Ulandsmagasinet udkommer to gange årligt i et oplag på 2.500 eksemplarer. Fokus i 2012 har været globaliseringen, og hvad den betyder for verdens fattigste i forhold til at få et anstændigt arbejde, og hvorvidt vækst skaber velfærd.

Debatsalen på dagbladet Information var fyldt med ivrigt debatterende gæster, da Ulandssekretariatet 12. april 2012 udgav bogen 'Egypten på vej mod demokrati – Arbejdsmarkedets betydning for Det Arabiske Forår'. Bogen om fagbevægelsens vigtige rolle i oprøret blev solgt i 1.000 eksemplarer og anmeldt i flere lokale dagblade – herunder Fredericia Dagblad, som gav den 5 stjerner.

FOTO: CARSTEN FLINT HUNNECHE

1. maj blev traditionen tro fejret i Fælledparken, hvor Ulandssekretariatets bod tiltrak sig stor opmærksomhed med konceptet 'Slå et slag for et frit Egypten'. Og det gjorde omkring 350 glade 1. maj-deltagere da også - enten ved at slå med en hammer på kraftprøven eller ved at kaste bolde efter dåser. Udover at give både børn og voksne en sjov oplevelse, gav aktiviteterne også mulighed for at fortælle om Ulandssekretariatets arbejde i Egypten og diskutere, hvad det betyder for et civilsamfund at have eller ikke at have en fri fagforening.

Efteråret stod i kongressernes tegn, og Ulandssekretariatet deltog med en stand på seks forskellige kongresser rundt om i landet – BUPL, Dansk Metal, DLF, DSR, FTF og NNF. For Ulandssekretariatet betyder disse kongresser, at vi kan komme i direkte dialog med vores bagland og informere om og engagere medlemmerne i vores arbejde.

ULANDSSEKRETARIATET I MEDIERNE

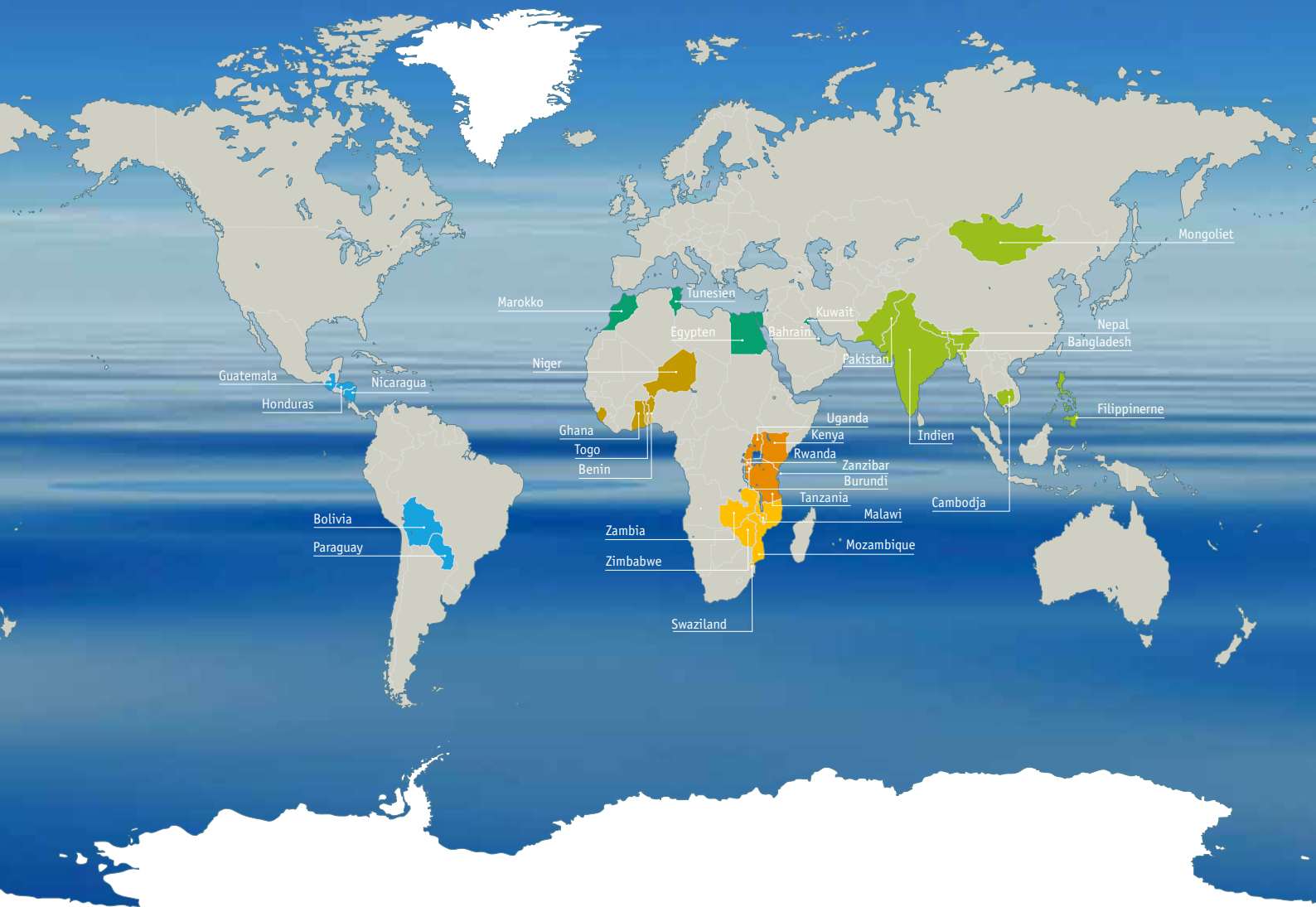
Nationale medier: P1 Morgen, Orientering, Radio 24syv, MetroXpress, Politikens bogliste, bogbranchens blad 'Bogmarkedet' og Magisterbladet.

Lokal presse: Fredericia Dagblad, Vejle Amts Folkeblad og Lemvig Folkeblad.

Fagblade: Sygeplejersken, CO-Magasinet, MetalMagasinet, Tidsskrift for Jordemødre og desuden i foreningsbladet BAV-nyt.

Online medier: FTF's hjemmeside og Facebook-side, 3F's internationale nyhedsbrev og hjemmeside, detarabiskeinitiativ.dk, folkeskolen.dk, Avisen.dk, U-landsnyt.dk, Verdensnyt.dk og på Informations forlag.

Verdenskort og nøgletal

- **Østafrika:** Burundi, Kenya, Rwanda, Tanzania, Uganda og Zanzibar
- **Vestafrika:** Benin, Ghana, Niger, Sierra Leone og Togo
- **Sydlige Afrika:** Malawi, Mozambique, Swaziland, Zambia og Zimbabwe
- **MENA:** Bahrain, Egypten, Kuwait, Marokko og Tunesien
- **Asien:** Bangladesh, Cambodiaja, Filippinerne, Indien, Mongoliet, Nepal og Pakistan
- **Latinamerika:** Bolivia, Guatemala, Honduras, Nicaragua og Paraguay

Landekontorer:

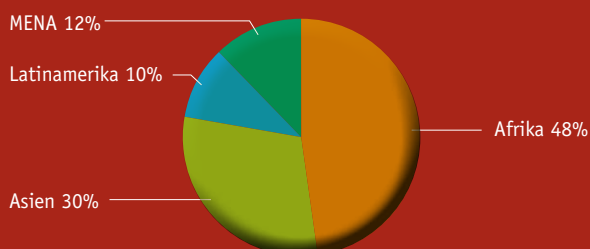
Afrika: Mozambique, Tanzania og Togo

Asien: Filippinerne og Nepal

Latinamerika: Nicaragua

MENA: Egypten

Indsatser 2012 fordelt på verdensdele

ARBEJDSMARKEDSPROFILER

Ulandssekretariatet har lanceret en helt ny vidensbank af gennemarbejdede profiler på arbejdsmarkedene i vores samarbejdslande. Her finder du information om de enkelte landes økonomi, arbejdsmarkedsforhold og fagbevægelsens rolle. Om arbejdsstyrkens sammensætning, arbejdernes forhold og rettigheder og meget, meget mere. Arbejdsmarkedsprofilerne er på engelsk. www.ulandssekretariatet.dk

Fagbevægelsen og dansk udviklingsbistand

Dansk fagbevægelse bidrager på flere måder til at udvikle og gennemføre Ulandssekretariatets arbejde i udviklingslandene. Ud over det årlige, kontante bidrag til Ulandssekretariatet deltagere fagbevægelsen i de årlige partnermøder og stiller med resourcepersoner til konferencer og kurser om arbejdsmarkedsforhold. I begge tilfælde dækker fagbevægelsen for størstedelens vedkommende lønudgiften i den forbindelse.

Stadigt flere solidaritetsprojekter bliver etableret gennem Ulandssekretariatet, hvor enkelte forbund direkte støtter fattige søsterorganisationer.

Også politisk spiller dansk fagbevægelse en rolle. Det gælder det store engagement i den internationale fagbevægelse og i ILO. Og det gælder på den hjemlige, politiske scene, hvor fagbevægelsen lægger kræfterne i for at sikre, at udviklingsbistanden rettes mod de fattigste på arbejdsmarkedet og mod dem, der slet ikke har et arbejde, men må leve fra hånden til munden i den uformelle økonomi.

Fra 2013 er Ulandssekretariatet igen en rammeorganisation, efter at vi for otte år siden mistede vores rammestatus og efter relativt kort tid blev såkaldt programorganisation. Allerede på det tidspunkt var der en diskussion om, i hvor høj grad rammeorganisationerne skulle 'rette ind', geografisk og indholdsmæssigt, i forhold til resten af den officielle danske udviklingsbistand og levere på de forskellige udviklingsmål.

Den bevægelse er ikke blevet svækket i de forløbne otte år, og fremover vil fordeling af midler mellem de forskellige rammeorganisationer blive afgjort på baggrund af en endnu ikke udviklet RAM – Ressource Allokering Model. Der er ingen tvivl om, at en vigtig årsag til, at det er lykkedes (nogenlunde) for fagbevægelsen at bevare og styrke støtten til udvikling af arbejdsmarkedet i de fattigste lande gennem Ulandssekretariatet, skyldes evnen til at arbejde inden for regeringens overordnede

udviklingsmål med veldefinerede målgrupper blandt de fattigste arbejdere og menneskene i den uformelle økonomi.

Udviklingen af en stærk fagbevægelse bliver ikke i sig selv set som et mål i Udenrigsministeriet, men i højere grad som et middel til at opnå en række delmål i forbindelse med god regeringsførelse, fattigdomsudryddelse, produktivitet og konfliktløsning på arbejdsmarkedet.

Derfor er det godt, at Civilsamfund i Udvikling (CISU) har overtaget bevillingen af midler til enkeltprojekter. Her er det nemlig fortsat muligt at søge og få penge til at støtte mindre indsatser, der ikke nødvendigvis er helt strømlinede i forhold til de overordnede målsætninger, men som ligger inden for civilsamfundsstrategiens tankegods. Ulandssekretariatet har fastholdt, at selv om Ulandssekretariatet har fået en (lille) ramme, så bør det hverken afholde danske fagforeninger fra at søge penge i CISU til faglige udviklingsprojekter eller afholde Ulandssekretariatet fra at give dem teknisk bistand til det.

SOLIDARITETSPROJEKTER

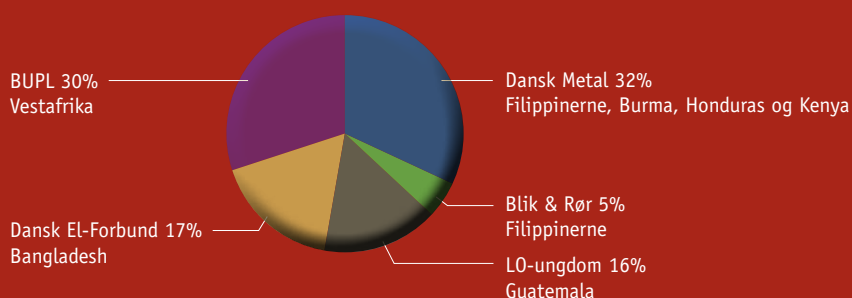
Der er imidlertid mange i fagbevægelsen, både blandt de valgte tillidsfolk og blandt medlemmerne, som ønsker at støtte deres kolleger rundt omkring i verden, uanset om de kan få støtte til det fra det offentlige eller ej.

I den erkendelse har Ulandssekretariatet udviklet et koncept for faglige solidaritetsprojekter, som giver fagforeninger og deres medlemmer mulighed for at engagere sig meningsfuldt i tryk forvisning om, at alle pengene for det første går til det, de er bevilget til, for det andet, at de gør nytte. Tjek solidaritetsprojekterne på vores hjemmeside www.ulandssekretariatet.dk.

Det er flot, at der i løbet af 2012 er givet midler for godt en million kroner til solidaritetsprojekter. Penge, som er bevilget af de forskellige, engagerede fagforeningers kompetente for-

'I løbet af 2012 gav adskillige forbund tilsammen over 1,3 millioner kroner gennem Ulandssekretariatet til solidaritetsprojekter. Nogle af projekterne bliver gennemført over to år, og fælles for dem alle er, at de er et udtryk for det engagement og den støtte, som fagbevægelsen giver til kolleger over hele verden.'

Solidaritetsprojekter fordelt på danske samarbejdspartnere

FOTOS: FINN BRASEN

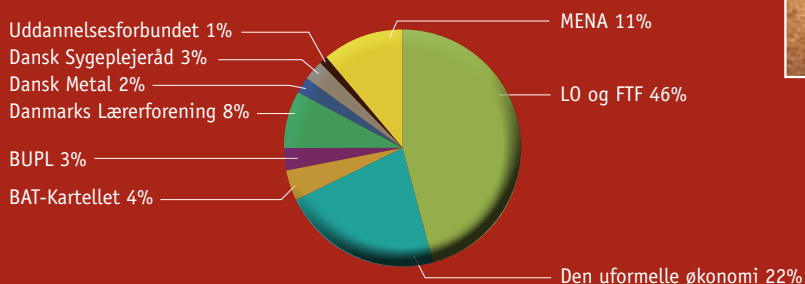
Børnearbejdere får en ny chance i livet med Dansk El-Forbunds workshop i Bangladesh.

samlinger, og som siger noget om den ansvarlighed og det engagement, som findes i dansk fagbevægelse.

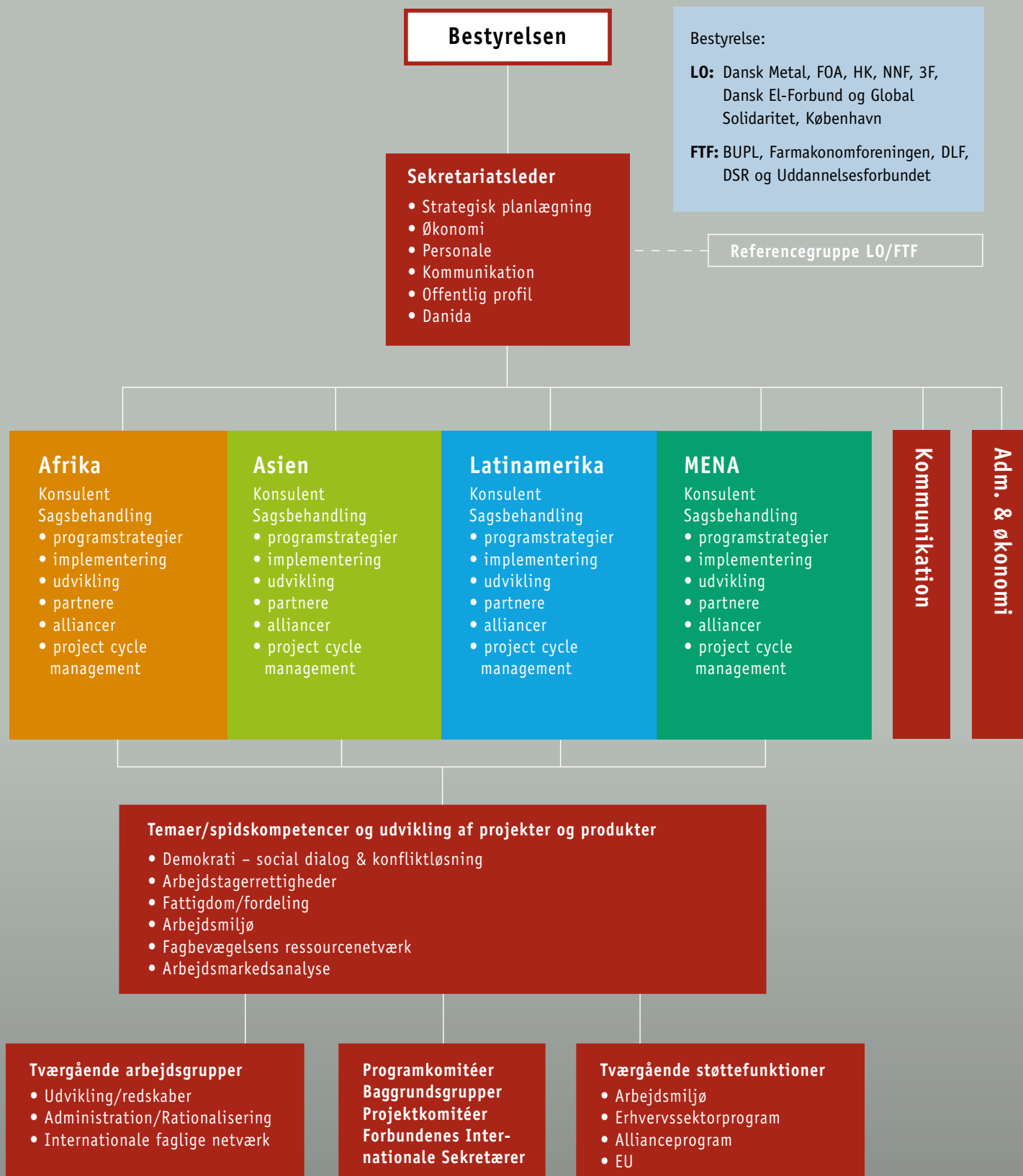
Ulandssekretariatet følger op med et nyt koncept, som skal give engagerede unge med en faglig baggrund mulighed for at komme i praktik i et udviklingsland. De skal selv betale for fornyelsen, men Ulandssekretariatet garanterer en oplevelse for livet.

Indsats 2012 fordelt på danske samarbejdspartnere

Organisation

www.lo.dk

www.ftf.dk

Ulandssekretariatet
LO/FTF Council

www.ulandssekretariatet.dk